

2657

6657

SPRAWOZDANIE

DYREKCYI

MUZEUM NARODOWEGO W KRAKOWIE

ZA ROK 1910.

W KRAKOWIE

NAKLADEM MUZEUM NARODOWEGO.

W DRUKARNI „CZASU”, POD ZARZĄDEM ALEKSANDRA ŚWIERZYŃSKIEGO

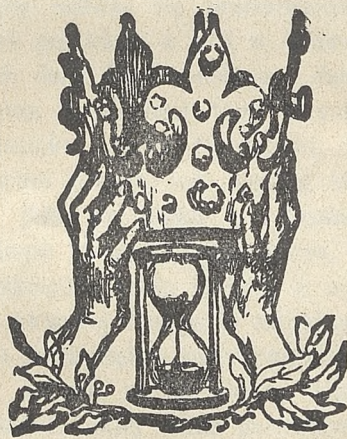
1911.

6652.
SPRAWOZDANIE

DYREKCYI

MUZEUM NARODOWEGO W KRAKOWIE

ZA ROK 1910.

W KRAKOWIE

NAKŁADEM MUZEUM NARODOWEGO:

W DRUKARNI „CZASU”, POD ZARZĄDEM ALEKSANDRA ŚWIERZYŃSKIEGO

1911.

Jeszcze w r. 1909 wzbogacone zostało Muzeum wspnianym zapisem Dra Teodora Dunina z Warszawy i żony jego Zenejdy, że jednak całość tej kolekcji znalazła się w Muzeum dopiero z początkiem roku 1910, przeto fakt ten obecnie zapisujemy, otwierając nim nasze sprawozdanie za r. 1910. Na zapis imienia Duninów składa się przede wszystkim szereg wybitnych dzieł malarstwa polskiego z XIX w. Pierwsze tu miejsce zajmuje kilka świetnych dzieł Chełmońskiego, dzięki którym został nieźle dopełniony obraz twórczości tego artysty, jaki dać dziś może Muzeum — Matejko, Aleks. Gieryski, Malczewski, Wyspiański są reprezentowani jednym lub dwoma dziełami — Fałata, Wyczółkowskiego jest po kilka — wreszcie znajduje się przeważnie po jednym obrazie Axentowicza, Ruszczyca, Szymanowskiego, Słewińskiego i wielu innych. Z malarstwem łączy się szereg rysunków, akwarel i okazów sztuki graficznej. Do zapisu należy w dalszym ciągu piękna kolekcja nowszej porcelany z wszystkich wielkich fabryk europejskich, kilka rzeźb w marmurze, brzozie i terakocie, dalej kilka garniturów mebli i szereg mniejszych sprzętów artystycznych jak kandelabrow, zegarów, statuetek — kilkanaście przedmiotów ze szkła, które to wszystkie okazy sztuki stosowanej składają się w całości na wytworne urządzenie wewnętrzne i mogą utworzyć kiedyś w Muzeum piękne interieur z końca XIX w. Kolekcję uzupełnia nadto wcale okazała biblioteka, składająca się przeważnie z cennych publikacji artystycznych. Na kosztą sprowadzenia zbioru do Krakowa zapisał nadto s. p. Teodor Dunin 500 rubli.

Wielkiej wagi zapisem, który wzbogacił naszą galeryę obrazów jest zbiór dzieł Jana Stanisławskiego, zapisany Muzeum przez jego żonę ś. p. Janinę Stanisławską. Zbiór ten składa się ze stu obrazów i 29 szkicowników artysty i daje doskonały obraz jego twórczości, która w sztuce polskiej lat ostatnich tak wybitną odegrała rolę. Do zapisu należą także: maska Stanisławskiego przez K. Laszczkę i portret jego, przez rosyjskiego malarza Nestorowa, oraz portret J. Stanisławskiej przez W. Weissa. Nadto przekazała ofiarodawczyni kwotę 2253 kor. 99 h. na urządzenie osobnej sali dla darowanych przez nią obrazów. Hojny ten zapis stworzył w Muzeum małą świątynkę polskiego pejzażu.

Do wielkich darów należy w dalszym ciągu szereg bardzo cennych portretów z XVIII w. zapisanych Muzeum przez Władysława hr. Branickiego z Suchej i jego żonę Julię z hr. Potockich. Są to dzieła Bacciarellego: 1) Portret Stanisława Augusta, 2) Portret z Poniatowskich hr. Zamojskiej, 3) Portret ks. Józefa Poniatowskiego, dalej 4) Grassiego: Portret księżnej Cetner z Lubomirskich, 5) Per Kraffta: Portret ks. Poniatowskiej (matki króla), 6) Hr. Branickiej z Poniatowskich, 7) Z Kińskich ks. Poniatowskiej, 8) Marteau: Portret p. Geoffrin, 9) Vigée-Lebrun: Portret hr. Mniszchównej. Portrety te pochodzą ze słynnej kolekcji Mniszchów, którą w r. 1910 rozsprzedano na licytacji w Paryżu, a przejdą do Muzeum po śmierci obojga ofiarodawców, którzy zastrzegli sobie dożywotnie ich posiadanie.

Zbiory p. Heleny Dąbczańskiej, przeznaczone na Wawel, powiększają się stale. Przesyłki, nadsyłane przez nią ze Lwowa, odznaczają się wielką różnorodnością materiału, który posłuży do uzupełnienia licznych działów muzealnych. Szczególnie dział sztuki ruskiej reprezentowany jest bardzo obficie i wraz z okazami, które już posiada Muzeum, stworzy w przyszłości zbiór bardzo ciekawy.

Prócz powyższych darów, które sprawiły wielki rozrost zbiorów muzealnych w r. 1910 udało się nadto powiększyć je wydatnie szeregiem zakupów.

Na wspomnianej już licytacji zbiorów hr. Mniszcha w Paryżu zakupił Dyrektor Muzeum Narodowego portret biskupa Ignacego Krasickiego, malowany prawdopodobnie przez Per Kraffta.

Dział Wyspiańskiego wzbogacono zakupem spuścizny po wielkim artyście od żony jego 2° voto Waśkowej z Węgrzec. Pozyskano w ten sposób projekty do witrażów i polichromii kościoła OO. Franciszkanów, nadto kilka innych kartonów witrażowych n. p.: Śluby Jana Kazimierza, projektowane dla katedry lwowskiej, dalej kilka rysunków i bibliotekę Wyspiańskiego składającą się z kilkuset tomów.

Z ciągłym rozrostem zbiorów muzealnych nie są w żadnej proporcji warunki egzystencji, w jakich się dziś Muzeum znajduje. — Zarząd Muzeum zwracał już niejednokrotnie z całym naciskiem uwagę na to, że ciasnota, która już oddawna w Muzeum zapanowała, wpływa niezmiernie szkodliwie na dalszy rozwój instytucji. Dyrekcya czuje się zmuszona dobitnie zaznaczyć, że wskutek przeładowania tak ciasnego lokalu, jakim są dziś dla Muzeum Sukiennice, nie może nadal brać żadnej odpowiedzialności za nieodpowiednie urządzenia tak pod względem artystycznym jak i pedagogicznym. W obecnych warunkach Muzeum jest jedynie magazynem przedmiotów sztuki i zarząd Muzeum starać się może jedynie o konserwację zabytków, rezygnując z konieczności z dalej idącej artystyczno-pedagogicznej działalności, która winna być najistotniejszym zadaniem Muzeum.

Przepełnienie ścian, przeznaczonych na pomieszczenie współczesnych obrazów, zmusiło Zarząd do zniekształcenia sal wstawianiem w ich środek, specjalnych parawanów i sztalug, celem pokazania publiczności choćby cenniejszych dzieł malarskich, jakie Muzeum posiada.

Zeszpeciło to przede wszystkim salę Matejkowską, w której dotąd tak mile uderzała wzrok rozległość wielkiej nieprzeładowanej przestrzeni.

W r. 1910 uczestniczyło Muzeum w urządzeniu wystawy ku uczczeniu 500-letniej rocznicy bitwy pod Grunwaldem. Z Muzeum wypożyczono na wystawę szereg zabytków z epoki Wł. Ja-

giełły. Personal Muzeum z Dyrektorem na czele brał czynny udział tak we wstępnych pracach nad zorganizowaniem, jak i w samym urządzeniu wystawy w gmachu Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych. Trud ten nie pozostał dla Muzeum bez realnych korzyści. Po ukończeniu wystawy otrzymało Muzeum w myśl uchwały Komitetu wystawowego kilkanaście szaf, gablot i wiatraków, które z wielką korzyścią natychmiast zdołano zużytkować, rozmieszczając w nich szereg okazów dotąd nie wystawionych.

Z okazji jubileuszu otrzymało nadto Muzeum dary ze stron rozmaitych, wśród których podkreślić należy siodło i czaprak według tradycji Stefana Czarnieckiego, bogato haftowany i kamieniami wysadzany, dar Gminy m. Krakowa, oraz kilka sztuk wspaniałej broni z XVII w. przywiezionej przez p. W. Wittyga z Warszawy.

MUZEUM CZAPSKICH.

Mimo ogromnej ciasnoty udało się Zarządowi sporo nowych rzeczy pokazać i dawniej wystawione, a potem schowane zabytki, na nowo wystawić. Tak ukazały się z powrotem zbiory Poleskich, składające się z pamiątek rodzinnych po Szembekach i Poniatowskich ze sreber stołowych, porcelany, miniatur, biżuterii etc. Również galeria obrazów obcych mistrzów, która w roku 1909 z powodu przybycia kolekcji p. Goldsteina musiała być zupełnie zwinięta, obecnie częściowo została ponownie wystawiona. Uprzystępniono również i słynną kolekcję kamieni i gemm Schmidta Ciężyńskiego, wystawiając osobno najpiękniejsze i najdrogocenniejsze okazy.

Zbiory numizmatyczne przekształcono o tyle, że w głównej stalowej szafie rozmieszczono jedynie polskie monety i medale, natomiast na wszystkie inne działy musiano wyszukać gdzieindziej miejsca. Zapelniono niemi tymczasowo 5 mniejszych szafek, rozkładając tam kolekcje medali religijnych, monet lennych, pruskich i kurlandzkich, oraz monet i medali obcych państw i krajów. Wszystkie te działy zwiększają się stale. W roku ubiegłym przybyło 68 medali i 854 monet tak drogą darów jak i wymiany dubletów. Wśród nich wymienić należy przedewszystkiem zbiór monet i medali austriackich, darowany łaskawie przez p. Fr.

Biesiadeckiego, oraz kolekcję rozmaitych monet Wł. Gumplowicza. Bardzo interesujące i wartościowe sztuki napływały pojedynczo do zbioru. Są to tak rzadkie medale jak K. Tymienieckiego, Wolanowskiego z r. 1831, Wierzbowskich, M. B. Borkowskiej i inne. Przedewszystkiem jednak podnieść należy dar 3 medali w złocie specjalnie dla Muzeum bitych, a mianowicie medali W. Bartynowskiego, Fr. Piekosińskiego i medal jubileuszowy grunwaldzki. Jest to dar komitetu medalowego, w skład którego wchodzi Dr F. Kopera, Dr M. Gumowski i W. Wittyg, a którego celem jest rozwój medalierstwa polskiego i wybijanie z każdego medalu złotego egzemplarza dla Muzeum Czapskich. Wspomnieć dalej należy o kilku wykopaliskach monet, jakie w ostatnim czasie napłynęły przeważnie z darów. Do nich należy część wykopaliska z Dzierżchnicy w Poznańskim z pięknymi i niezmiernie interesującymi ozdobami srebrnymi z X. wieku, które Tow. Numizmatyczne, otrzymawszy w darze od swego prezesa Henryka Mańkowskiego, złożyło w depozyt do Muzeum, dalej części wykopaliska w Ojcowie z XI. wieku i w Pełczyskach z XIII w. ofiarowane przez p. W. Bartynowskiego. Skarby te wystawiono na widok publiczny w osobnej gablocie, łącząc razem dawniejsze wykopaliska monet z różnych epok. Zarządowi chodziło przy tem o to, by publiczności dać poznać wykopaliska monet tak, jak one w całości się przedstawiają, jak z ziemi wygrzebane zostały, a więc z urnami, z garnkami, z ozdobami srebrnymi i bryłami surowego metalu. Zarząd miał zadanie o tyle ułatwione, że prawie równocześnie zbiegły się powyższe dary z zakupnem całego wykopaliska groszy czeskich z XIV. wieku wraz z urną, znalezionej przy przebudowie jednej kamienicy w Krakowie.

Oddział sfragistyczny powiększył się w roku ubiegłym o 9 tłoków pieczętnych, 1 pieczęć woskową z XIV. wieku, oraz 57 odbitek pieczęci Rządu Narodowego z r. 1863. Główną jednak podstawą tego zbioru są odlewy pieczęci nabyte od ś. p. prof. Fr. Piekosińskiego, które dawniej wystawione, później schowane, w tym roku znowu doczekały się wystawy. Pieczęcie z czasów Jadwigi i Jagiełły umieszczono na wystawie grunwaldzkiej, po której ukończeniu wystawiono je w osobnej gablocie w Muzeum Czapskich, dopełniając pieczęciami innych królów i książąt polskich. Urządzono zaś wystawę tę z myślą, by dać publiczności

przeгляд całej sfragistyki królewskiej na jej najwspanialszych i pod względem sztuki najpiękniejszych okazach.

Nadto urządzono nową wystawę rycin, przy której chodziło Zarządowi o pokazanie całego rozwoju sztuki graficznej w Polsce, a więc nie tylko miedziorytnictwa, ale i litografii i drzeworytu, a zarazem dla porównania dodano dzieła obcych artystów. Zdołano wystawić zaledwie małą część najlepszych rzeczy, jakie gabinet posiada. Z pomiędzy innych działów, gabinet rycin wykazuje bowiem największą liczbę nowych przybytków. W ubiegłym roku powiększył się mianowicie o 3406 przedmiotów, które prawie wszystkie z darów pochodzą. W szczególności wymienić tu należy dar kilkuset rycin, litografii i drzeworytów p. Szczudłowskiej z Wieliczki, oraz nabyte drogą wymiany dubletów akwaforty Wyczółkowskiego i Kamockiego. Ponadto udało się Zarządowi Muzeum uprosić redaktora »Świata« Dra Stanisława Krzywoszewskiego o przesyłanie do gabinetu rycin, czystych odbitek ze wszystkich klisz, jakie w tym tygodniku tak bogato ilustrowanym są pomieszczane. Odbitki te naklejone i ułożone systematycznie będą z czasem niezmiernie ważnem i obfitem źródłem dla badaczy, dając niezliczoną ilość portretów, widoków i reprodukcji dzieł artystycznych, które inaczej w zapomnienia fali znikłyby.

Razem z rozrostem gabinetu powstawać zaczęły osobne i odrębnego traktowania wymagające działy. I tak zbiór exlibrisów pomnożył się w roku ubiegłym o 144 nowych okazów, przeważnie drogą wymiany dubletów i to wymiany sięgającej czasem do Włoch, Francji i Hiszpanii, w części też drogą darów, przyczem głównym opiekunem tej kolekcji okazał się p. Kazimierz Rejchman, zasilający ją od czasu do czasu sporą dozą nowych, a ciekawych exlibrisów. Zbiór ten zamknięty obecnie w 10 tekach, słusznie może uchodzić za jeden z największych w Polsce. Daleko mniejszym, bo dopiero w początkach, jest zbiór marek pocztowych, założony w roku ubiegłym na wzór zbioru londyńskiego w British Muzeum. I ten zbiór znalazł swego gorliwego ofiarodawcę w osobie p. Karola Plagego, który darem kilkuset sztuk odrazu stworzył podwaliny kolekcji. Pierwotny zakres zbioru rozszerzył Zarząd i na znaczki prywatne i nalepki różnych Towarzystw tak polskich jak zagranicznych.

Okazale prezentuje się zbiór map, nad ułożeniem którego właśnie się pracuje. Zbiór ten składa się w głównej części z map, pochodzących z daru Dra W. Lasockiego, ale dużo jest w nim również i z innych kolekcji jak Michałowskiego, Czapskiego etc. Jest to zbiór jedyny w Krakowie, o wiele większy, niż w Bibliotece Jagiellońskiej, lub Czartoryskich i jak się zdaje największy w Polsce. — Urządzenie go potrwa jeszcze czas jakiś. Obawiać się tylko należy, by ciasnota i brak pomieszczenia nie zepsuły pracy weń włożonej.

Archiwum, składające się z dokumentów królewskich, miejskich i innych, oraz z autografów rozmaitych osobistości od XVI—XX wieku, powiększyło się w ubiegłym roku o 80 nowych numerów. Są to przeważnie listy i dokumenta, odnoszące się do rodzin Czarnowskich, Brzeskich, Radomyskich i Zakrzeńskich, oraz do pułkownika Maniego z r. 1861. Prócz porządkowania dokumentów zajmował się Zarząd ich skatalogowaniem i doprowadził do końca katalog kartkowy dokumentów królewskich i autografów do początku XIX wieku, ponadto robił przygotowania do wydawnictwa III-go zeszytu pieczęci miast polskich W. Wittyga, który to zeszyt tak długo oczekiwany, niebawem ujrzy światło dzienne.

Biblioteka nie mogła i w tym roku pokazać swych skarbów z powodu ciasnoty lokalu. Zarząd mógł co najwyżej umieścić w dwóch gablotach kilkanaście dzieł, przeważnie inkunabułów z XV wieku, oraz przepysznie ilustrowanych ksiąg z XVI wieku. Praca wewnętrzna postępowała jak poprzednio w bardzo słabym tempie, ograniczonym z jednej strony brakiem personalu, z drugiej ciasnotą miejsca. W ciągu roku zdołano jednak skatalogować wszystkie panegiryki i kalendarze, oraz drobne druki aż do końca XVIII w., a także rozpocząć segregację dubletów. Praca nad temi ostatnimi wypełni zdaje się rok następny, a sprzedaż dubletów, oraz ich wymiana przysporzyć powinna wiele nowych dzieł i wiele funduszków na ich zakupno.

Lapidarium powiększyło się 4 darami hr. Rusieckiego, a to 3-ma tablicami marmurowymi hanów krymskich, oraz dużym marmurowym sarkofagiem z późno — rzymskich czasów, bo z IV lub V wieku pochodzącym. Ustawiono te zabytki przy wejściu frontowym, gdzie arabskie pismo nagrobków, a zwłaszcza potężna bryła zmurszałego sarkofagu, odpowiednio robi wrażenie. Wreszcie w celu zabezpieczenia budynku i zbiorów wmurowano

w oba okna klatki schodowej kraty z kutego żelaza, które dzięki ofiarności hr. Emerykowej Hutten-Czapskiej mogły być artystycznie wykonane według rysunku p. Zygmunta Hendla.

ZBIORY EDWARDA GOLDSTEINA.

Pod wiosnę roku 1909 przewiezione zostały z Paryża do Krakowa i rozlokowane tymczasowo na pierwszym piętrze dawnego pałacyku Czapskich przy ulicy Wolskiej L. 12. zbiory p. Edwarda Goldsteina, wchodząc w skład Muzeum Narodowego jako osobny dział swojego twórcy. Ponieważ w sprawozdaniu za rok ubiegły krótka tylko wzmianka o pomienionej kolekcji uczynioną została — słuszną będzie rzeczą dodać na tem miejscu słów kilka o charakterze i zakresie tego nowego muzealnego nabytku, który tak pod względem ilościowym, jako też i jakościowym, przedstawia się imponująco.

Stający się dla Muzeum Narodowego coraz większą plagą brak miejsca, odbił się też fatalnie na rozlokowaniu i układzie będącej w mowie kolekcji; żaden z formujących ją działów — pomimo czynionych w tym kierunku wysiłków — nie mógł być wystawiony odpowiednio, ani też zostać systematycznie i konsekwentnie wyodrębniony z reszty działów. Stąd wszystkie (obecnie w liczbie sześciu) salki i pokoje, na użytek zbiorów obrócone, stanowią rodzaj prowizorycznego składu i lasu przedmiotów, w którym z trudem tylko udało się zaprowadzić najniezbędniejszą klasyfikację i nadać mu wygląd szeregu wnętrz, dekoracyjnie harmonijnych.

Dodać przytem wypada, że zbiory p. Goldsteina wciąż jeszcze wzrastają, gdyż twórca ich i kustosz obecny postanowił je własnym kosztem z roku na rok pomnażać.

Zbiory Goldsteina posiadają charakter ogólnokulturalny o artystycznym podkładzie, to znaczy — w zakresie swoim uwzględniają nie jedno jakieś, ściśle określone pole twórczości ludzkiej — lecz przeciwnie, dotyczą wszelkich możliwych gałęzi kulturalnej działalności i wytwórczości człowieka, o ile ta w jakikolwiek sposób bezpośrednio i pośrednio wiąże się z twórczością artystyczną, czystą, czy też stosowaną w jakimkolwiek kierunku praktycznym.

Stąd wielka różnorodność działów i przedmiotów, dających możność mniej lub więcej szerokiego wejrzenia we wszelkie niemal znane zakresy sztuki i przemysłu artystycznego najrozmaitszych czasów, ras i krajów, sprawić może na pierwszy rzut oka wrażenie zupełnego chaosu, które ustępuje przy bliższem zapoznaniu się z istotnem bogactwem i planem zasadniczym tych zbiorów.

Z natury rzeczy, jako uformowane w Paryżu, reprezentują one w sposób najobfitszy sztukę i przemysł artystyczny Francji, niema jednakże prawie kraju i narodu, któryby choć w nielicznych egzemplarzach okazji nie był przez zbiory dotknięty.

Poza obrębem kultur krajów zachodnich, reprezentowany jest (— i to jak na stan rzeczy pod tym względem w Polsce — zupełnie wyjątkowo) Wschód, azyatycki przeważnie. Mamy tu więc Japonię, Chiny, Persję, Indye, Syjam, Wyspy Malajskie etc. przedstawione przez malowidła, tkaniny, ceramikę, bronzownictwo, wyroby z drzewa, kości słoniowej i t. d.

Mniej bogato, niż Azja, występują tu i kultury pozostałych części świata, w czem przeważa Ameryka (Meksyk, Peru, Boliwia). Zwrócić uwagę należy na liczny zbiór broni rozmaitego rodzaju, przeważnie z Afryki, oraz Oceanii pochodzącej. Posiada kolekcya także szereg — choć niewielki — cennych zabytków kultury starego Egiptu.

Nadmienić tu wypada (co stosuje się zresztą i do ogółu zbiorów Goldsteina), że dział ten zawiera okazy wartości często pierwszorzędnej, niejednokrotnie wyjątkowej — jak n. p. dwie duże drewniane figury jawańskie, z kultem związane, stanowiące zupełny unikat w muzealnictwie świata.

Działem, który tu na drugim miejscu wymieniony być musi, jest różnorodny w składzie swoim dział sztuki kościelnej, różnaitego pochodzenia i czasu, począwszy od głębokiego średniowiecza, a skończywszy na czasach nowych. Przeważa tu, co do pochodzenia, Francya.

Szczególniej uwagi godne są tu duże figury drewniane Madonny z Dzieciątkiem XII, XIII i XIV wieku, oraz dwa nadzwyczaj stare przedmioty (kropielnica i figura małego Chrystusa) z kutego żelaza.

Osobliwie pięknie i doborowo przedstawia się zbiór ceramiki, wśród której (zgodnie z tem, co powiedziane było wyżej o więk-

szości zbioru), przeważa przemysł artystyczny Francji w tym kierunku, w okazach niekiedy wielkiej wspaniałości.

Następnie wymieniamy: dział obrazów (przeważnie francuskich różnych czasów), wśród których szczególniejszego znaczenia domagają się dwa zwłaszcza dzieła: typowy pejzaż Diaz'a, jeden z najlepszych okazów twórczości mistrza, oraz wspaniała kompozycja Norblina;

Dział sztychów rozmaitych;

Dział tkanin i ubiorów — przeważnie francuskich; szereg mebli i różnych sprzętów domowych, głównie francuskich, z czasu Ludwików XV i XVI, także dyrektoryatu i empire;

Dział najrozmaitszych co do czasu i pochodzenia przedmiotów użytku stołowego, toaletowego, medycznego i mechanicznego;

Zbiór broni francuskiej;

Zbiorki miniatur, zegarków kieszonkowych, fajek, tabakierek;

Duża kolekcja charakterystycznych guzików francuskich, wojskowych i cywilnych XVIII i początków XIX wieku;

Dział numizmatyczny;

Dział teatralny (podobizny i karykatury słynnych aktorów, sceny i t. p.), uwzględniający głównie teatr francuski XVIII i początków XIX wieku;

Wreszcie dział zabawek, oraz najrozmaitszych przedmiotów, dotyczących pedagogii i kultury dziecka, tudzież dział dokumentów i pamiątek, ilustrujących rewolucję, epokę Napoleońską i stosunki francusko-polskie pierwszej połowy XIX wieku.

Całości zbiorów dopełnia dość liczny (parę tysięcy tomów obejmujący) księgozbiór, złożony z dzieł treści wszelkiego rodzaju (ważną rolę odgrywają tu już działy z twórczością artystyczną nie mające wspólnego, jak podróżnictwo i medycyna); reprezentowane są tu wszelkie prawie możliwe języki z wybitną przewagą, oczywiście, francuskiego i łaciny.

Biblioteka ta zawiera spory szereg druków XVI wieku, oraz zbiorów pięknych opraw XVI, XVII i XVIII stulecia, wykazując przytem niejedno dzieło rzadkie i pierwszorzędnej wartości.

DOM MATEJKI.

Jak to już w poprzednich sprawozdaniach zaznaczyliśmy, nie rozporządza Dom Matejki większymi funduszami na zakupno i kom-

pletowanie spuścizny po Matejce. Mimo to jednak udało się w roku 1910 nabyć do zbiorów Domu 4 oryginalne rysunki ołówkowe Matejki za łączną kwotę 100 kor., oraz komplet zdjęć fotograficznych z ikonostasu w grecko-kat. kościele św. Norberta w Krakowie. Nadto powiększyły się zbiory przez szereg pozyskanych w darze fotografii, a dekoracja klatki schodowej kartonami do polichromii Maryackiej postąpiła naprzód.

W roku 1910 dokonano odnowienia frontowej fasady Domu, Matejki, oraz zaprowadzono oświetlenie elektryczne, które umożliwia zwiedzanie wnętrza nawet w godzinach wieczornych. Odbity w roku zeszłym modrzewiowy strop w salonie na I. p. okazał się wobec bogatych sprzętów i nastroju interieuru nazbyt ubogim, ozdobiono go też barwnymi pręgami i dyskretnem złoceniem. Roboty te wykonano pod kierownictwem i według projektu art.-malarza p. Karola Maszkowskiego.

Ponieważ Dom Matejki położony w ulicy handlowej w szeregu zwykłych czynszowych kamienic dobitnie się z pomiędzy nich nie wyodrębnia i nie zwraca dosyć uwagi publiczności, co wpływa niekorzystnie na frekwencję zwiedzających — przeto Dyrekcya Muzeum Narodowego obmyśliła sposób odpowiedniego wyróżnienia Muzeum Matejki, a to przez umieszczenie chorągwi z herbem i barwami miasta, co od razu ściągnie uwagę przechodnia. Praktykują to częstokroć Muzea francuskie i śmiało iść możemy za tym wzorem.

Sprawy tej dotyczący projekt przedłożyła Dyrekcya Magistratowi celem aprobaty i przyznania odpowiedniego kredytu — wniosek ten jednak nie został dotychczas uwzględniony.

ZAKUPNA.

Fałata Juliana, autoportret, akwarela.

Wojtkiewicza W. Portret p. Bol. Raczyńskiego, olejny.

Matejki J. Trzy rysunki.

Grottgera A. Venus i Amor. rys. sepia.

Wierusz Kowalskiego Alfr. Szkicownik.

Hadziewiczza Rafała. Autoportret olejny.

Czara romańska z XII wieku, cięta w metalu, cyzelowana i złocona.

Talerz fajansowy z Ćmielowa i wazonik z Nieborowa.
Filiżanka ze spodkiem z Baranówki.
Salaterka fajansowa z Ćmielowa.
Rondel porcelanowy korecki.
Filiżanka koreckā biała ze złotem.
Para wazoników porcelanowych z Baranówki.
Ikon ruski malowany na drzewie.
5 haftów na płótnie.
Fragmenty ornatów i kap kościelnych.
Baldachim w kształcie parasola.
2 dzbanki miedziane starożytne.
Szlanka z wytrawionym napisem: SIMON.
3 pierścionki pamiątkowe z 1861 r.
Sylwety Wielkiego Trybunału koronnego z r. 1786.
4 pierścienie pamiątkowe polskie.
Nadto zakupiono szereg dzieł do biblioteki, oraz fotografii.

DARY.

DARY PIENIĘŻNE.

Emerykowa hr. Hutten-Czapska: 200 koron na ozdobne kraty do Muzeum Czapskich.
Hr. Mikołaj Rej 100 koron.

OBRAZY i RYSUNKI.

Dąbrowski z Kijowa: 1) Casanovy pejzaż morski (ol.) 2) Dąbrowskiego autoportret (ol.).
Jasieniecki Zygmunt: Wizerunek królowej Jadwigi (ol.) — późniejszy.
Grupa obywateli polskich z Kijowa: Kotarbińskiego Wilhelma »Grób samobójcy« (ol.).
Dr E. Klemensiewicz: Rychter-Janowskiej Bronisławy »Melancholik« (ol.).
Kraskowski Jerzy: Malowidła olejne na płótnie — dzieło zbiorowe grupy artystów: A. Piotrowskiego, Radziejowskiego, Ton-

dosa, Delaveaux, L. Benedyktowicza, P. Stachiewicza i innych — wykonane w r. 1889 we dworze w Radłowie na wspólnej wybieczce.

Krassowska Teresa: Stanisławskiego Jana »Floksy« (zapis).

X. Kwiek Ludwik: Miniaturowy portret Stanisława Brzeskiego, oficera wojsk polskich.

Lepszy Edward: Szkicownik Emanuela Hercnisa.

Machezyński Apolinary: Portret olejny Aleksandra Pocięja, wojewody trockiego.

Majewska Emilia: Antoniny Majewskiej: 1) Portret T. Kościuszki (ol.). 2) »Powrót dziewczyny z lasu«.

Pochwalski Władysław: N. N.: Akwarela przedst. zburzone dziś zabudowania na placu św. Ducha.

Simmlerowa Józefowa: 227 szkiców ołówkowych i olejnych (studya do obrazów), oraz 27 fotografii obrazów s. p. Józefa Simmlera.

Smoliński Józef: Dwie akwarelowe kopie fresków kościoła poklasztornego PP. Brygidek w Lublinie, oraz rysunek kredką przedstawiający widok tegoż kościoła.

Spitzbarthowa Zofia: Swego wykonania portret pastelowy weterana polskiego.

Szczudłowska z Wieliczki: M. Bacciarellego. Portret króla Stanisława Augusta.

Szołajska Włodzimiera: J. Matejki, szkic ołówkowy.

Wałach Jan: Szkicownik nieznanego artysty z czasów Jana Matejki.

Wojnarowska Katarzyna: Rysunek Wojnarowskiego.

Zielińska Emilia z Hołowińskich i Eugenia Hołowińska: 1) Guercina: św. Franciszek z Assyżu. 2) Picciniego: »Trzej królowie«. 3) Horaska: Portret arcyb. Hołowińskiego«. 4) W. Gersona »Krajobraz«. 5) N. N. »Kwiaty« (olejno na płótnie).

RZEŻBY, FRAGMENTY ARCHITEKTONICZNE I ODLEWY GIPSOWE.

Cercha Stanisław: Fragment kamiennego nadproża.

Czosnowski hr. Izidor: Brodzkiego »Leda z łabędziem« w marmurze kararyjskim.

- Librowski ks. Józef: Wypukłorzeźba w kamieniu.
- Migdał Wincenty: Figurka z jasełek rzeźbiona w drzewie i polichromowana.
- Prylińska Helena: T. Rygiera medalion gipsowy z portretem ś. p. Tomasza Prylińskiego.
- Szczygielski Antoni: Wypukłorzeźba w wosku na drewnianej misie.
- Szołajska Włodzimiera: Figurka bronzowa Narcyza; figurka ołowiana: chłopiec włoski z wiosłem.
- Vayhinger Stanisław: Dwa fragmenty rzeźb kamiennych z epoki empiru.
- Wittyg-Windyk Wiktor: Plakietka z portretem Adama Mickiewicza.
- Ziołocka Aniela: Dwa odlewy gipsowe plaket z XVIII w., przedstawiające starostę hr. Tomasza Czapskiego i jego żonę Maryę.
- Nadto po wystawie grunwaldzkiej przeszedł na własność Muzeum Narodowego mocą uchwały Komitetu Wystawowego odlew gipsowy grobowca Władysława Jagiełły.

PRZEMYSŁ ARTYSTYCZNY.

- Jełowicki Gustaw ks.: 22 ruskich ikonów, enkolpionów, tryptyków, medalików bronzowych i rogowych.
- Kołodłocki Tadeusz: Część witraża z kościoła w Wiśniczu.
- Marcinkowski Kazimierz: Oprawa książki skórzana z XVI w. z herbem »Leliwa«.
- Ostrowska, generałowa z Żytomierza: Cukiernica kryształowa, filiżanka korecka ze spodkiem, porcelanowa puszka na herbatę, wazonik i amforka w stylu klasycznym.
- Patek Stanisław: 2 talerze fajansowe z fabryki émielowskiej.
- Szołajska Włodzimiera: Zegar mosiężny emaliowany, figurka porcelanowa.
- Zarząd kościoła św. Krzyża w Krakowie: Ornat i stuła haftowana z XVIII—XIX w.
- Nadto złożyli w darze drobne przedmioty: Biesiadecki Franciszek, Czapliski Stefan, Gzosnek Samuel, Czyżowska Marya,

OO. Dominikanie z Krakowa, Kirkorowa Celina, Migdał Wincenty, Mika Stefan, Patek Stanisław, Pietrzykowski Joachim, Podworski Stefan ks., Poleska Jadwiga z Górskich, Ślęczkowska Mieczysława, Wittyg — Windyk Wiktor, Wolański Adam.

PAMIĄTKI.

Giełgudowie Adamowie: Laska Juliana Ursyna Niemcewicz z r. 1797.

Heinitz Flora z Drezna: Pamiątki po J. I. Kraszewskim.

Koło art.-literackie: Wieniec srebrny na obchód grunwaldzki w Krakowie 1910 r.

Obrębowicz Kazimierz: Tablica pamiątkowa z bronzu ku czci ś. p. Karola Prószyńskiego (Kazimierza Promyka).

Tetmajer Włodzimierz: Pas włóczkowy Tomasza Grzywy, żołnierza kościuszkowskiego.

Wróblewski Hugo Henryk: Krzesło po Tadeuszu Kościuszcze.

Jaworski Tadeusz, Miłski Bernard, Drwęski Dr J.: Wóz Drzymały.

Czyżewski Maksymilian, Lubojański Kazimierz, Hohensee Teodor: Taczki, którymi ofiarodawcy wozili ziemię ze Śląska na kopiec grunwaldzki w Niepołomicach.

Nadto złożyli w darze drobne przedmioty: Bujalski, Kru-szyńska Józefa, Sarnowicz Jan, Soubise-Bisier Gustaw, Stańkowski Maryan.

MILITARIA.

Dunin-Karwicki hr. Józef: Miecz gotycki.

Zarząd dóbr Dzików: Mundur wojskowy i dokumenta po oficerze polskim Franciszku Maninim.

Jełowicki ks. Gustaw: 10 medali i krzyżów rosyjskich.

Kowalski Antoni: Buzdygan starożytny, żelazny.

Lorenski Maryan: Pieróg do munduru po Jacku Lorenskim, radcy trybunału Rzpltej krakowskiej.

Stępnowska Wanda z Stempowskich: Ryngraf rodziny Stempowskich.

Nadto złożyli w darze drobne przedmioty: Jaschke Paweł, Konsystorz Ks. Biskupi w Krakowie, Kozubowski Władysław, Nagawiecki Jan, Ostaszewska Franciszka Zofia, Rysiewicz Tadeusz, Stańkowski Maryan, Załęski Roman.

VARIA.

Jackowska Aniela: Kilkanaście okazów etnograficznych.
Jełowicki ks. Gustaw: 24 wykopalisk przedhistorycznych.
PP. Podlewscy: Kompas mosiężny Andrzeja Vogla z Augsburga.

Prusiewicz Aleksander: 22 hafty ludu podolskiego.

Witkowska Stefania z Starzyńskich: Miniaturowy order »Virtuti militari«, fartuch obrzędowy masonski i wstęga masonska haftowana.

Nadto złożyli w darze drobne okazy: Frankiewicz L., Kołomołocki Tadeusz, Łopieński Władysław, Machczyński Kazimierz, Migdał Wincenty, Stańkowski Maryan, Zaleski Kazimierz, Żuławski Przemysław.

DOKUMENTY i REKOPISY:

Bołsunowski Karol: Dziesięć aktów sądu kijowskiego z r. 1798.

Feldman Wilhelm: Rękopisy St. Wyspiańskiego, ogłoszone w II-gim tomie »Pism pośmiertnych«.

Kowalski, dyr. syndykatu roln.: Petycja matek polskich z Poznaniańskiego do niem. ministra oświaty o wprowadzenie polskiej nauki religii.

X. Kwiek Ludwik: Cztery dokumenty nominacyjne Stanisława Brzozowskiego, oficera wojsk polskich z pocz. XIX. w.

Witkowska Stefania z Starzyńskich: 6 dokumentów rodziny Czarnowskich.

Nadto pojedyncze autografy złożyli pp.: Brykczyński Alex., Ostaszewska Franc. Zofia, Wegner Józef, Ząbkowski z Szydłowska, Zubrzycki Jerzy.

NUMIZMATY.

Biesiadecki Franc. z Firlejowa: 9 medali austr. i obcych; 136 sztuk monet austr. i rosyjskich, oraz 32 monety rzymskie, belgijskie, amerykańskie i wschodnie.

Cercha Stan.: 3 monety austriackie znalezione na ziemi chełmskiej.

Dobrodzicki Adam: 6 boratynek miedzianych Jana Kazimierza. 1 klipinga salcburska z r. 1651.

Dymek Janusz: 32 medaliki religijne oraz 6 medali austr. i 3 monetki austr.

Fastnacht Władysław: 3 boratynki i 3 grosze miedziane polskie z XVIII w.

Gerlicz Oskar: 11 sztuk monet z XIX w.

Jełowicki ks. Gustaw: 10 sztuk medali i krzyżów pamiątkowych.

Kongregacya kupiecka w Krakowie: Oznaka 500-letniego jubileuszu kongregacyi kupieckiej w Krakowie.

Dyr. F. Kopera, Dr M. Gumowski i W. Wittyg: 3 medale wybite w złocie, roboty prof. J. Raszki, mianowicie: medal W. Bartynowskiego, F. Piekosińskiego i medal jubileuszowy grunwaldzki.

N. Władysław ze Lwowa: 6 monet (4 polskie, 1 franc. 1 pruska).

Rytel Władysław: 80 monet różnych.

Studziński Michał: 2 monety rzymskie, 7 monet austr. 1 moneta srebr. perska.

Szczudłowska z Wieliczki: medalion Mickiewicza, cekin turecki z pod Wiednia, 2 tureckie monety, 20 bronzowych, 1 moneta srebrna.

Wegner Józef: 1) Dwie odznaki komitetowych wystawy »Czystość to zdrowie« w Warszawie. 2) 2 jetony wystawy Czystochowskiej. 3) 2 pióra z popiersiem Mickiewicza. 4) 1 szpilka z jarmarku warszawskiego.

Ziołtecka Emilia z Czapskich: Odlewy z dwu plakiet XVIII w. z portretami Tomasza i Maryi Czapskich.

Nadto pojedyncze numizmaty złożyli pp.: Adamski Jan, Estreicher Dr T., Frankiewicz Leon, Lorenski Maryan, Lubański Adam, Otowski Henryk, Tymieniecki Seweryn, Wierzbowski, Wittyg Wiktor, Zaremba Józef, Żuławski Przemysław, Kowalczyk Stanisław,

SFRAGISTYKA.

Biesiadecki Franciszek : Teka z 57 odbitkami pieczęci z powstania r. 1863.

Borodziejówna-Bolesława : Sygnet złoty z XIII w., znaleziony r. 1886 w Korzeniowie w pow. Kolskim gub. Kaliskiej.

Koprowski Stanisław : Pieczęć Ławnicza m. Krakowa z XIV wieku, w puszcze żelaznej.

Kurcysz Władysław : sześć tłoków pieczętnych z czasów ks. Warszawskiego.

Schulz Jan Tadeusz z Ciężkowic : 4 tłoki pieczętne pamiątkowe.

GRAFIKA.

Biernacki z Paryża : drzeworyt A. Dürera.

Böhm Seweryn : 8 akwafort.

Estreicher Dr T. : Dwie fluoroforty St. Wyspiańskiego, trawione przez ofiarodawcę.

Parzucha Jakób : 1) heliogr. portret F. Rymkiewicza. 2) Album wybitnych medyków polskich.

Szczudłowska Fr. z Wieliczki : 273 miedziorytów. 107 litografii 243 drzeworytów.

Żuławski Przemysław : 4 afisze J. Mehoffera i 1 plakat Wygrzywalskiego na wystawy lwowskie.

Exlibrisy złożyli następujący ofiarodawcy : Bołsunowski Karol, Freege Józef, Mękicki R., N. N., Reychman Kazimierz, Wolski Zygmunt, Żuławski Przemysław, Zaleski Józef ze Lwowa.

INWENTARYZACJA I KONSERWACJA.

Praca wewnętrzna w Muzeum, obracająca się koło dwóch głównych zadań, t. j. 1) naukowej inwentaryzacji nagromadzonych już i wciąż rosnących zbiorów, 2) starannej i umiejętnej konserwacji tychże — szła w dalszym ciągu zwykłym swym trybem. Zreorganizowanie dawnego inwentarza posunięto znacznie naprzód, a inwentaryzacja napływających wciąż darów, czyli inwentarz bieżący, prowadzono z całą starannością.

W dziale konserwacji konieczna jest w Muzeum ciągła, wytężona praca, mająca na celu zapobieganie, by zbiory muzealne ulegnąc miały jakimukolwiek, zbiegiem czasu, możliwemu zniszczeniu.

Utrwalano więc stare obrazy cechowe, restaurowano drobne skazy, powstające na obrazach nowszych. Do największych i najtrudniejszych zadań, należało odrestaurowanie szeregu obrazów z kościoła św. Idziego, które znajdowały się w stanie zupełnej ruiny. Dzięki zaś umiejętnemu, troskliwemu odczyszczeniu i utrwaleniu, stanowią dziś cenne i piękne okazy muzealne. Nadto z większych prac w tym kierunku wymieniamy naklejenie na płótno i utrwalenie wielkich kartonów witrażowych St. Wyspiańskiego. Dużo pracy pochłonęło uporządkowanie i oprawa licznego zbioru oryginalnych rysunków. W r. 1910 udało się doprowadzić do zupełnego ładu dział tkanin i haftów. Reperowano szereg zniszczonych okazów, wystawiono wiele nowych, nadto cały materiał rozsegregowano starannie według działów i ułożono chronologicznie.

Broń czyszczono w dalszym ciągu. Niestety pracy tej nie można było prowadzić tak wydatnie, jakby należało, z powodu znacznych kosztów, jakie za sobą pociąga. Oddano do naprawy cenny zegar kurantowy. Introligator Muzeum N. był zajęty naklejaniem i oprawą rycin i fotografii.

FREKWENCYA MUZEUM NARODOWEGO W R. 1910.

Statystyka jest następująca:

W styczniu	w	dnie	powszednie	471	w	święta	1699	osób.
» lutym	»	»	»	320	»	»	1220	»
» marcu	»	»	»	780	»	»	1292	»
» kwietniu	»	»	»	740	»	»	2139	»
» maju	»	»	»	1332	»	»	3610	»
» czerwcu	»	»	»	3184	»	»	1937	»
» lipcu	»	»	»	6936	»	»	3743	»
» sierpniu	»	»	»	2269	»	»	2982	»
» wrześniu	»	»	»	1579	»	»	1817	»
» październiku	»	»	»	613	»	»	2219	»
» listopadzie	»	»	»	491	»	»	1328	»
» grudniu	»	»	»	430	»	»	1237	»

Ogółem w dnie powszednie 19145 w święta 25223 osób.

Muzeum narodowe w Sukiennicach zwiedziło więc w roku 1910 osób 44.368, zatem o 6436 osób więcej niż w r. 1909.

W instytucjach, połączonych z Muzeum Narodowym, frekwencya przedstawia się jak następuje:

Muzeum im. Emeryka hr. Hutten-Czapskiego zwiedziło w roku 1910 osób 1955.

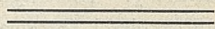
Dom i Muzeum im. Jana Matejki zwiedziło w roku 1910 osób 3310.

Wieżę Maryacką, będącą również pod zarządem Muzeum Narodowego, zwiedziło w roku 1910 osób 1494, a więc o 431 osób więcej niż w roku 1909.

Barbakan, otwarty tylko w porze letniej od 1 maja do 15 października, zwiedziło 2181 osób, a zatem o 1778 osób więcej niż w roku 1909.

Ogółem frekwencya we wszystkich instytucjach wynosi osób 53308.

Statystyka ta opiera się na sprzedanych biletach wstępu.

Widoczne w tle, nieczytelne fragmenty tabeli lub wykresów, prawdopodobnie z odwrotnego strony.

ZAMKNIĘCIE RACHUNKOWE

FUNDUSZU MUZEUM NARODOWEGO,

MUZEUM CZAPSKICH,

ORAZ DOMU IM. JANA MATEJKI ZA ROK 1910.

PRZYCHÓD. Zamknięcie rachunkowe funduszu Muzeum Narodowego,

	Gotówka		Papiery	
	K.	h.	K.	h.
Muzeum Narodowe:				
Reszta kasowa z dnia 31. grudnia 1910 r. na książeczkę Kasy Oszczędności m. Krakowa Nr. 236072 Kor. 151.02	—	—	—	—
Reszta na książeczkę Kasy Oszczęd. m. Krakowa Nr 240.905 » 8244.20	—	—	8.395	22
Subwencja krajowa	15.000	—	—	—
» rządowa	10.000	—	—	—
Dochód z biletów wstępu	19.497	10	—	—
» z garderoby	566	40	—	—
» ze sprzedaży katalogów	1.989	70	—	—
» z atelier fotograficznego	56	—	—	—
Przygodne dochody:				
Emerykowa hr. Hutten-Czapska na ozdobne kraty Kor. 200.—	—	—	—	—
Mikołaj hr. Rej z okazji jubileuszu Muzeum Narodowego » 100.—	—	—	—	—
Z puszeki wyjęto » 304.48	—	—	—	—
Inne dochody » 10.—	614	48	—	—
Procenta z ks. M. K. Osz. Nr 236.072 » 6.10	—	—	—	—
» » » » » » 240.905 » 333.06	339	16	—	—
Z lokacji gotówki (na ks. K. O. m. Krakowa)	—	—	339	16
3 rata subwencji krajowej, ze subwencji kor. 30.000 na adaptację Muzeum Narodowego	6.000	—	—	—
1 rata subwencji państwowej, ze subwencji kor. 12.000 na adaptację Muzeum Narodowego	4.000	—	—	—
Dotacja gminy m. Krakowa na wydatki zwyczajne Kor. 81.967.—	—	—	—	—
nadzwyczajne » 11.630.—	93.597	—	—	—
Zaliczki:				
Urzednicy i służba zwracają wydane na stemple do dekretów	192	91	—	—
Ciż płać tytułem podatku osob. dochodowego	224	20	—	—
Zwrot danych zaliczek	5.000	—	—	—
Dom im. Jana Matejki:				
Subwencja krajowa	1.000	—	—	—
Dochód z katalogów i druków	288	—	—	—
» z czynszów z realności	3.000	—	—	—
« z biletów wstępu	1.744	20	—	—
» z garderoby	90	70	—	—
Do przeniesienia	163.199	85	8.734	38

Muzeum Czapskich, Muzeum im. Jana Matejki za r. 1910.

ROZCHÓD.

	Gotówka		Papiery	
	K.	h.	K.	h.
Niedobór kasowy z dnia 31. grudnia 1909	5.903	39	—	—
Płaca Dyrektora Kor. 5.795.94	—	—	—	—
» Kustosza » 3.383.36	—	—	—	—
» 2 Kustosza » 4.000.—	—	—	—	—
» 2 Adjunktów » 3.495.04	16.674	34	—	—
» Dyetaryusza	1.755	50	—	—
» 3 woźnych I klasy Kor. 4.574.79	—	—	—	—
» 2 » II klasy » 2.147.37	6.722	16	—	—
Palacz Muzeum Narodowego	804	30	—	—
Robotnik	1.270	—	—	—
Umundurowanie służby	798	—	—	—
Straż w Muzeum Narodowym	2.111	60	—	—
Wartość czynszu za lokal	30.000	—	—	—
Opał	3.200	—	—	—
Zakupno dzieł sztuki	3.567	53	—	—
Konserwacja dzieł sztuki	2.076	31	—	—
Asekuracja dzieł sztuki	402	72	—	—
Biblioteka, utrzymanie i uporządkowanie	1.186	76	—	—
Porto i transport	3.004	60	—	—
Wydatki kancelaryjne	1.204	06	—	—
» gospodarcze	4.771	70	—	—
Telefony	199	—	—	—
Pracownia fotograficzna	716	30	—	—
Wynagrodzenie służby za nadzwyczajne roboty	232	80	—	—
Dtto. sprzedającego bilety	1.015	60	—	—
Druk katalogów	4.262	—	—	—
Urządzenie stałej wystawy graficznej	98	80	—	—
Podróże	1.169	72	—	—
Oświetlenie	105	98	—	—
Dr. Wacławowi Lasockiemu 7% od Rubl. 3.000	538	18	—	—
Utrzymanie budynku Muzeum Czapskich	1.099	39	—	—
Oprawa książek i rycin	817	60	—	—
Introligator	746	32	—	—
Ogród i lapidarium	858	38	—	—
Wydatki nieprzewidziane	2.469	30	—	—
Wydatki nadzwyczajne:				
Sporządzenie inwent. Muz. Narod. i katalogu	1.886	60	—	—
Przerobienie inwent. Muz. Czapskich i zbiorów śp. Umińskiego	1.806	50	—	—
Szafy i gabloty na zbiory Hr. Rusieckiego	868	80	—	—
Rata za obraz Wernyhory (ostatnia)	6.375	—	—	—
Naprawa kaloryferów	160	—	—	—
Do przeniesienia	110.879	24	—	—

PRZYCHÓD.

Zamknięcie rachunkowe funduszu Muzeum Narodowego,

	Gotówka		Papiery	
	K.	h.	K.	h.
Z przeniesienia	163.199	85	8.734	38
Przygodne dochody	155	84	—	—
Dotacja Gminy m. Krakowa wydatki:				
zwyczajne Kor. 9.000—	—	—	—	—
nadzwyczajne » 600—	9.600	—	—	—
Zaliczki:				
Zwrot danych zaliczek	2.000	—	—	—
Niedobór kasowy z dnia 31. 12. 1910 r.	10.861	38	—	—
Suma Koron	185.817	07	8.734	38

Muzeum Czapskich, Muzeum im. Jana Matejki za rok 1910.

ROZCHÓD.

	Gotówka		Papiery	
	K.	h.	K.	h.
Z przeniesienia	110.879	24	—	—
Szafy i gabloty na zbiory Goldsteina	1.559	58	—	—
Zaliczki:				
Zaliczka udzielona na cele administracyjne	5.000	—	—	—
tytułem wydanych na stemple do dekretów	397	50	—	—
c. k. Urząd podat. tyt. zapłaconego podatku osobisto dochod. od urzędników i służby	148	40	—	—
Zwroty funduszowi miejskiemu:				
dochody zwyczajne Kor. 39.400—	—	—	—	—
nadzwyczajne » 10.000—	49.400	—	—	—
Lokacja gotówki w kasie Oszczędności	339	16	—	—
Dom im. Jana Matejki.				
Kustosz (adjunkt Muzeum)	1.900	—	—	—
Odźwierny	874	95	—	—
Straż pilnująca zbiorów	400	—	—	—
Umundurowanie woźnych	119	—	—	—
Ubezpieczenie	49	93	—	—
Utrzymanie porządku i wydatki gospodarcze	775	20	—	—
Opał i oświetlenie	637	69	—	—
Telefon	76	50	—	—
Kancelarya	78	98	—	—
Druki i katalogi	400	—	—	—
Procenta od długów i podatki	3.124	95	—	—
Naprawy	194	75	—	—
Nabytki i urządzenia	252	20	—	—
Drobne wydatki	109	04	—	—
Wydatki nadzwyczajne:				
Odnowienie fasady	600	—	—	—
Zaliczki:				
zaliczka dana na cele administracyjne	2.000	—	—	—
Zwroty fundusz. miejsk. dochody zwyczajne	6.500	—	—	—
Reszta kasowa z dnia 31. 12. 1910 r.	—	—	8.734	38
Suma Koron	185.817	07	8.734	38

BILANS.

Stan czynny :

Reszta kasowa papierami z dnia 31. grudnia 1910 r.		
Ks. Miej. Kasy Oszcz. Nr 236.072	157.12	Kor. —.—
Ks. Miej. Kasy Oszcz. Nr 240.905	8.577.26	» 8.734.38
Zwrot za stemple wypłacone do dekretów . . .		» 225.40
Saldo stanu biernego		» 2.052.20
Razem Koron		11.011.98

Stan bierny :

Niedobór kasowy z dnia 31. grudnia 1910 r. . .		Kor. 10.861.38
Niezapłacony C. k. urzędowi podatkowemu po- datek od urzędników i służby		» 150.60
Razem Koron		11.011.98

Z miejskiej Izby obrachunkowej

Krzyżanowski.

Niniejsze Sprawozdanie przyjął komitet Muzeum narodowego na posiedzeniu z dnia 30 września 1911 do wiadomości.

